

РЕШЕНИЕ

№ 702

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **9225** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на „ПУЦ – Бобов дол“ ЕООД, [населено място],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Студентски“, [улица], представлявано от управителя В. А., чрез адв. К. М., САК, със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], с която са предявени обективно съединени иски срещу Национална агенция за приходите за заплащане на обезщетения за причинени имуществени вреди от отменения като незаконосъобразен Ревизионен акт № Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., издаден от М. Й. С., на длъжност Началник на сектор, възложила ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията. Вредите са от разходи, направени за подготовка на възражение срещу Ревизионен доклад № Р – 22221518005358 – 092–001/17.01.2020г. по Договор за правна помощ от 10.02.2020г. с адв. К. П. М., по който са заплатени 2770 лева и е изготвено, предадено и подадено в ТД на НАП – С. възражение с вх.№ 53 – 00 – 3249/18.02.2020г., както и от подготовката на жалба срещу Ревизионен акт № Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., за което е сключен Договор за правна помощ от 13.04.2020г. с адв. К. П. М., по който са заплатени 5430 лева и е изготвена, предадена и подадена жалба с вх. № 53 – 06 – 3691/16.04.2020г. в ТД на НАП – С.. Ревизионният акт е отменен с Решение №975/19.06.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

Заплатените разноси на адвокат за правна помощ и съдействие в общ размер от 8200 лева се претендират на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ като имуществени вреди в пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с незаконосъобразен административен акт, отменен при задължително обжалване по административен ред. Върху главницата се претендира заплащане на мораторна лихва в размер на 1922.60 лева и законната лихва от датата на предявяване на иска на 10. 10. 2022г. до окончателното плащане. Претендират се разноси за съдебното производство по списък по чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът – Национална агенция за приходите, в писмен отговор на исковата молба оспорва предявените искове изцяло, по основание и по размер. Прави възражение, че не е доказано ползване на адвокатска услуга за обжалване на ревизионния акт по административен ред. Възражението и жалбата са подадени от управителя на ревизираното дружество, към тях не са приложени договорите за правна защита и съдействие. Счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установи по категоричен начин твърдяната вреда, връзката между нея и отменения ревизионен акт, както и че извършената адвокатска услуга е от посоченото в договора лице. При липсата на законовите предпоставки на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ ответникът иска отхвърляне на исковите като неоснователни и недоказани, включително и на иска за мораторна лихва, предвид предявяване на претенцията след значителен период от време. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор М. от СГП дава заключение, че предявените искове са основателни, но недоказани и следва да бъде отхвърлени.

Административен съд – София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Ревизионен акт № Р-22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., издаден от М. Й. С., на длъжност Началник на сектор, възложила ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията са установени задължения по ЗКПО за 2015г. и 2016г., главница и лихви за внасяне в общ размер от 288 055.02 лева. Ревизионният акт е издаден въз основа на Ревизионен доклад Р – 22221518005358 – 092 – 001/17.01.2020г., неразделна част от ревизионния акт, посочен в него. С срещу ревизионния доклад е подадено възражение 53 – 00 – 3249#2/18.02.2020г. и са представени допълнителни доказателства./л.13/.

На 10.02.2020г. в С. между „ПУЦ – Бобов дол“ ЕООД и адв. К. М. е сключен Договор за правна помощ с предмет подготовка на писмено възражение срещу Ревизионен доклад Р – 22221518005358 – 092 – 001/17.01.2020г., което следва да бъде предадено на възложителя срещу възнаграждение в размер на 2770 лева, договорено и платено в брой при сключване на договора за правна помощ, който служи и за разписка за платената сума. Към договора е приложен приемо – предавателен протокол от 17.02.2020г., подписан от „ПУЦ Бобов дол“ ЕООД и адв. К. П. М., с който последният, в качеството си на изпълнител е предал на възложителя писмено възражение срещу Ревизионен доклад Р – 22221518005358 – 092 – 001/17.01.2020г. в изпълнение на Договора за правна помощ от 10.02.2020г.

Като доказателство по делото е представено и подаденото в ТД на НАП – С. възражение, подписано от В. Р. А., управител на „ПУЦ– Бобов дол“ ЕООД.

С Договор за правна помощ от 13.04.2020г., сключен между адв. К. М. и „ПУЦ –

Бобов дол“ ЕООД, на адв. К. М. е възложено да изготви жалба срещу Ревизионен акт № Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., която да предаде на възложителя. Договореното възнаграждение е в размер на 5430 лева, заплатено изцяло в брой при сключване на договора за правна помощ, като същият служи за разписка за платената сума. На 14.04.2020г. между възложителя и изпълнителя по договора за правна помощ е подписан приемо – предавателен протокол, с който на „ПУЦ Бобов дол“ ЕООД е предадена писмена жалба срещу Ревизионен акт № Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г.

Като доказателство по делото е прието копие на жалба с вх. № 53 – 06 – 3691/16.04.2020г. в ТД на НАП – С., /л. 53 – 57/, подписана от В. Р. А., в качеството му на управител на „ПУЦ Бобов дол“ ЕООД. Жалбата е подадена по електронен път от адв. М..

С Решение № 975/19.06.2020г. на зам. директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. е отменен Ревизионен акт № Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., издаден от М. Й. С., на длъжност Началник на сектор, възложила ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията в оспорената част.

При така установените факти, Административен съд – София – град направи следните правни изводи:

Исковете са допустими, предявени след отмяната на административния акт, срещу надлежен ответник по чл. 205 от АПК, преди да е изтекла погасителната давност /от 19.06.2020г./, включително и за иска за мораторна лихва.

Разгледана по същество исковата молба е изцяло основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

В конкретния случай, е безспорно, че е налице незаконосъобразен акт на длъжностни лица, които са органи по приходите към Национална агенция за приходите /НАП/, който е отменен от решаващия орган при провелоето се задължително обжалване по административен ред.

Налице е и надлежен ответник, съобразно чл. 205 от АПК, тъй като НАП е юридическо лице, на основание чл. 2, ал. 2 от ЗНАП.

С предявената искова молба се твърди, че за изготвяне на възражение срещу ревизионния доклад е заплатена сумата от 2770 лева и сумата от 5430 лева за обжалването по административен ред, съобразно представените договори за правна помощ, съответно от 10.02.2020г. и от 13.04.2020г.

Съдът намира, че в случая е налице и причинена вреда, която подлежи на обезщетяване, по отношение на направените разноски в производството по издаване на ревизионния акт за защита срещу констатациите в ревизионния доклад и за

обжалване на акта по административен ред.

В случая е безспорно, че е налице изцяло отменен като незаконосъобразен административен акт, като това е станало в рамките на развитото се обжалване по административен ред. В същото време, обжалването по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, е задължителна предпоставка за допустимост на съдебното обжалване на основание чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което е нормално ангажирането на адвокатска защита.

Видно от договора за правна помощ (стр. 11- 13), между „ПУЦ Бобов дол“ ЕООД и К. М., същият е с предмет оказване на правна помощ и съдействие под формата на изготвяне на писмено възражение срещу Ревизионен доклад Р – 22221518005358 – 092 – 001/17.01.2020г. и предаването му на възложителя. Договорът е изпълнен, такова писмено възражение е подготвено, предадено на възложителя и подадено от него в ТД на НАП – С.. Договореното възнаграждение за адвокатската услуга е 2770 лева, платени в брой в деня на сключване на договора, като същият служи и за разписка за платената сума. Предметът на адвокатската услуга е наличен, договорът е изпълнен, за услугата е платена договорената сума, която съставлява имуществена вреда за ревизираното лице. Причинената вреда е вторият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, който също е доказан по делото. Това се отнася и за заплатеното адвокатско възнаграждение по договора за правна помощ от 13.04.2020г. с предмет изготвяне на жалба срещу Ревизионен акт № Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., за което са направени разходи от „ПУЦ Бобов дол“ ЕООД в размер на 5430 лева, договорено и платено адвокатско възнаграждение по Договор за правна помощ от 13.04.2020г.

Съдът намира за неоснователни доводите, изложени в писмения отговор на ответника, че не са налице доказателства за плащане и че разходите не са в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения ревизионен акт. Действително, възражението е подадено не от адв. М., а от управителя на ревизираното лице, но е подготвено от адв. М. по сключения Договор за правна помощ. Жалбата по административен ред е подписана от управителя на дружеството, но е подадена по електронен път от адв. М.. Съвкупно преценени доказателствата сочат, че в производството по защита срещу незаконосъобразния ревизионен акт ищецът е ползвал адвокатски услуги, помощ и съдействие, за което е заплатил съответното възнаграждение.

В двата договора за правно съдействие изрично е посочено, че сумите са платени в брой и договорите служат за разписка.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д.№6/2012 г., ОСГТК, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.

При това положение, е доказано извършеното плащане в брой общо на сумата от 8200 лв., съгласно договорите за правна помощ от 10.02.2020г. и от 13.04.2020г.

Съдът намира, че от издаването на незаконосъобразния акт – Ревизионен акт №Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., отменен по съответния ред, ищецът е претърпял вреди, изразяващи се в направени разноски за адвокатско възнаграждение в производството по възразяване срещу констатациите в ревизионния доклад и

обжалването на ревизионния акт по административен ред, който ред, както беше посочено по-горе е задължителна предпоставка за допустимостта на съдебното оспорване. Настоящият състав приема, че ищецът не би заплатил адвокатско възнаграждение и респективно това не би представлявало вреда, ако не бе издадено незаконосъобразния ревизионен акт от данъчните органи. Макар и да липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, то адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт. Това е така, тъй като намаляването на имуществото на лицето вследствие заплатената сума за адвокатско възнаграждение, е предизвикано от издаването на процесния ревизионен акт. Обстоятелството, че адвокатската защита не е задължителна, не влече по необходимост и извода, че страната няма право да ангажира свой процесуален представител, нито че ангажирането на такъв не се намира в причинна връзка с издадения незаконосъобразен акт. В съдебната практика се приема, че причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено вредата, а и когато създава условията за реална възможност от увреждане и когато тази реална възможност се е трансформирала в действителност. В същото време, така направените разноски, няма как да се обезщетят, тъй като липсва специален ред за това.

Съгласно чл. 17, ал. 6 от ДОПК, задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им. Отговорността се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

При наличие на елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, съдът намира исковете за основателни и доказани, поради което следва да бъдат уважени в размер общо на 8200 лева.

Основателен е и искът за заплащане на мораторна лихва върху главницата, считано от датата на отмяна на ревизионния акт с Решение № 975/19.06.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ до датата на предявяване на исковете на 10.10.2022г., общо от 1922.60 лева.

При този изход на спора, ответникът следва да заплати направените разноски в настоящото производство, каквото искане е своевременно направено. По представения (стр. 88) списък на разноските, те са в размер на 10 лв. държавна такса и 2500лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор (стр. 59), като същият служи за разписка. Съдът констатира, че дължимата държавна такса е 25 лева, следва да се внесат 15 лева по сметка на АССГ, при този изход на правния спор, от ответника. Съдът счита, че възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно, същото следва да бъде определено в минимален размер от 1310.98 лева.

Така мотивиран, Административен съд - София - град, I – во отделение – 43 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], да заплати на „ПУЦ – Бобов дол“ ЕООД, [населено място],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Студентски“, [улица], представлявано от управителя В. А. сумата в размер на 8200 (осем хиляди и двеста) лв. главница,

представляващи направени разноси за правна защита по отменения като незаконосъобразен Ревизионен акт № Р – 22221518005358 – 091 – 001/06.04.2020г., издаден от М. Й. С., на длъжност Началник на сектор, възложила ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, ведно с мораторна лихва върху главницата в размер на 1922.60 лева за периода от 19.06.2020г. до 10. 10. 2022г. и законната лихва върху главницата от 10. 10. 2022г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], да заплати на „ПУЦ – Бобов дол“ ЕООД, [населено място],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Студентски“, [улица], представлявано от управителя В. А. сума в размер на 1320.98 лева, представляващи направените разноси по настоящото делото.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – [населено място], [улица] да заплати на АССГ сума в размер на 15 лева, представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: